

Open ramen naar Jeruzalem

Toelichting voor gespreksleiders

God dienen in de wereld van vandaag
Bijbelgedeelte: Daniël 6

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2009/2010 nr. 9

Daniël moet hier al zo'n 80 geweest zijn. Nog steeds zet hij zich in het heidense Babel in met de hem door God gegeven gaven. Een uitdaging voor christenen vandaag! Maar het gevaar is groot, wanneer God je zegent, dat je prat gaat op je goede verdiensten. Of dat mensen om je heen je het misgunnen.

Zijn collega's zijn jaloers op de positie van Daniël als buitenlander. Ze weten de koning te paaien met een aantrekkelijk voorstel. En de wet die hij uitvaardigt vormt een bedreiging voor Daniël.

Zou hij nu niet het compromis zoeken en even niet bidden?

Maar deze topambtenaar weet zich in alles afhankelijk van de Koning van hemel en aarde.

Zoals altijd zoekt hij ook nu God op in het gebed.

Het doet denken aan een Indonesisch spreekwoord, dat zegt: wie niet elke dag de weg naar de bron gaat, zal hem 's nachts niet kunnen vinden.

Dat contact met God, was dat trouwens niet het geheim van de zegen die hij verspreidde? Van de wijsheid die hij ontving? Was het God niet die hem leerde om betrouwbaar te zijn en niet mee te gaan met het kwaad?

Waar halen wij voor ons dagelijks leven onze kracht en ons inzicht vandaan? Hoe denk je wijs te kunnen zijn bij alles wat wij moeten doen?

Laten we ervoor oppassen om ons gebed afhankelijk te maken van de omstandigheden. Keer het om: je moet contact met God zoeken om zo de omstandigheden tegemoet te kunnen gaan. Vanuit het gebed mag je het leven ingaan.

Wat zou Daniël gebeden hebben?

Hij slaat niet aan het mopperen. Hij geeft het ook niet op. Maar uit het gebed in Daniël 9 weten we dat hij de ramen naar Jeruzalem open doet, omdat hij het van God verwacht. God heeft toch beloofd voor zijn volk te zorgen. Hij heeft toch beloofd dat ze eens zullen terugkeren. Dat is bidden. Terwijl Jeruzalem een ruïne is, geloven dat God bij machte is het op te bouwen en zijn volk erheen te brengen. De ramen staan open als een teken van hoop. Maar voor Daniël's leven moet nu gevreesd worden. De leeuwenkuil wordt zijn einde. Althans daar ziet het naar uit. De leeuwenjacht was in het Perzische rijk een koninklijke sport. Het was dus niet vreemd dat Darius er een privé-verzameling van deze beesten op na hield. Maar de volgende morgen blijkt dat God werkelijk van de dood kan bevrijden. Hebben wij trouwens niet het getuigenis van de evangelisten die ons laten zien dat Jezus' lijden en dood niet het laatste waren. God was bij machte zijn Zoon uit de dood op te wekken! Wat een hoop biedt het geloof in de God van Daniël!